

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2022 r. – Mellish/Komisja**(Sprawa T-176/22)**

(2022/C 222/53)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Philip Mellish (Uccle, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozliczenia wynagrodzenia skarżącego z czerwca 2021 r. oraz pisma służby ds. zasobów ludzkich Komisji z dnia 14 czerwca 2021 r. informującego go, że począwszy od 2021 r., w następstwie Brexitu, nie będzie już otrzymywał ryczałtu z tytułu zwrotu kosztów podróży do miejsca pochodzenia;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 22 grudnia 2021 r. oddalającej zażalenie z dnia 1 września 2021 r. w zakresie, w jakim uznaje się ją za zawierającą dodatkowe uzasadnienie zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący teleologicznego i użytecznego stosowania regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), naruszenia prawa przez administrację, naruszenia art. 7 ust. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego oraz naruszenia regulaminu pracowniczego przez ogólne przepisy wykonawcze dotyczące miejsca pochodzenia.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i nieuzasadnionej dyskryminacji, zarzutu niezgodności z prawem i niezastosowania zasady całkowitego wycofania zwrotu w przypadku utraty obywatelstwa.
3. Zarzut trzeci, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący z jednej strony zastosowania zgodnie z obietnicą przez Unię Europejską elastycznością w zakresie szerokiej wykładni regulaminu pracowniczego w odniesieniu do obywateli brytyjskich, spójnego z innymi przepisami wewnętrznymi, a z drugiej strony naruszenia zasady odszkodowania dla członka personelu za przebywanie za granicą.

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2022 r. – Chambers i in./Komisja**(Sprawa T-177/22)**

(2022/C 222/54)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Alexander Chambers (Barcelona, Hiszpania) i dziewięciu pozostałych skarżących (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozliczeń wynagrodzenia skarżących z czerwca 2021 r. w zakresie, w jakim stanowią wyraz decyzji o odebraniu im ryczałtowego dodatku z tytułu zwrotu kosztów podróży z miejsca zatrudnienia do miejsca pochodzenia;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 22 grudnia 2021 r. oddalającej zażalenie z dnia 30 sierpnia 2021 r. w zakresie, w jakim zawiera ona dodatkowe uzasadnienie zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą trzy zarzuty, co do istoty identyczne z zarzutami przedstawionymi w sprawie T-177/22, Mellish/Komisja lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 13 kwietnia 2022 r. – Polynt/ECHA

(Sprawa T-192/22)

(2022/C 222/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Polynt (Scanzorosciate, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i S. Abdel-Qader)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów przesłanej pismem z dnia 4 lutego 2002 r. (FUP- DEV-01-21200655590-58-0000-CCH-1-2_FTR_NOTIF) informującej o nieudzieleniu odpowiedzi na decyzję w sprawie oceny dokumentacji
- stwierdzenie – lub nakazanie ECHA wydania nowego środka stwierdzającego – że skarżąca jest zwolniona z obowiązku dostarczenia ECHA jakichkolwiek informacji w związku z zaprzestaniem produkcji i będącej jego skutkiem niedostępnością przedmiotowej substancji w wyniku siły wyższej
- obciążenie ECHA wszystkimi kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez pozwaną zasady siły wyższej poprzez uznanie, że zaprzestanie produkcji kwasu 1,3-diokso-2-benzofuran-5-karboksyłowego z nonan-1-olem (numer WE 941-303-6) (zwanego dalej „substancją”) po wydaniu ostatecznej decyzji w sprawie sprawdzenia zgodności z przepisami z powodu siły wyższej nie zwalnia skarżącej z obowiązku dostarczenia informacji wymaganych w decyzji dotyczącej wstępnej kontroli zgodności tej substancji.